

II Księga Królewska

Rozdział 24

1. Za jego dni nadciągnął król babiloński Nabukadnecari Jojakim na trzy lata został jego lennikiem; jednak potem znowu od niego się wyrwał. 2. Wtedy WIEKUISTY wysłał na niego hufce Kasejczyków, hufce Aramejczyków, hufce Moabitów i hufce Ammonitów; wysłał je przeciw Judzie, aby go zniszczyli, według słowa WIEKUISTEGO, które wypowiedział przez swoje sługi proroków. 3. Przypadło to na Judę tylko z wypowiedzi WIEKUISTEGO, by go usunąć sprzed Swojego oblicza z powodu grzechu Menasy oraz wszystkiego, co uczynił. 4. Nadto z powodu niewinnej krwi, którą wylał i tą niewinną krwią napełnił Jeruszałaim – tego WIEKUISTY nie chciał odpuścić! 5. A co do innych spraw Jojakima i wszystkiego, czego dokonał, to przecież napisano w Księdze Dziejów Królów Judzkich. 6. I Jojakim spoczął przy swoich przodkach, a rządy zamiast niego objął jego syn Jojachin. 7. Zaś władca Micraimu już więcej nie wyruszył ze swego kraju, bowiem król babiloński zdobył wszystko, co należało do micraimskiego władcy; od micraimskiego strumienia – aż do rzeki Frat. 8. Jojachin, gdy objął rządy, miał osiemnaście lat, a panował w Jeruszałaim trzy miesiące. Imię jego matki to Nechusza, córka Elnatana z Jeruszałaim. 9. A czynił to, co było niegodziwym w oczach WIEKUISTEGO, zupełnie jak czynił jego ojciec. 10. Owego czasu nadciągnęli przeciw Jeruszałaim słudzy babilońskiego króla Nebukadnecara i miasto pległo przy oblężeniu. 11. Kiedy król babiloński Nebukadnecar uderzył na miasto, podczas gdy jego słudzy je oblegali, 12. do króla babilońskiego wyszedł król judzki Jojachin; on, wraz ze swą matką, sługami, księżętami oraz swoimi dworzanami. I tak, ósmego roku swojego panowania, król babiloński go zabrał. 13. Nadto uprowadził stamtąd wszystkie skarby Przybytku WIEKUISTEGO, skarby pałacu królewskiego oraz rozbił wszystkie złote naczynia, które dla Przybytku WIEKUISTEGO wykonał król izraelski Salomon – jak zapowiedział WIEKUISTY. 14. Nadto uprowadził do niewoli całe Jeruszałaim, wszystkich przełożonych i całe dzielne rycerstwo, w liczbie dziesięciu tysięcy, wszystkich płatnerzy oraz fortecznych majstrów. Nie pozostał nikt, oprócz najbiedniejszej ludności kraju. 15. Zatem uprowadził Jojachina do Babilonu; również z Jeruszałaim uprowadził w niewolę do Babilonu matkę króla, królewskie żony, jego dworzan oraz najznamienitszych kraju. 16. Także wszystkich wojskowych ludzi w liczbie siedmiu tysięcy, płatnerzy oraz fortecznych majstrów w liczbie tysiąca; tak król babiloński uprowadził w niewolę do Babilonu wszystkich zdatnych do boju. 17. Potem król babiloński, zamiast niego ogłosił królem Matanję, jego stryja, oraz zmienił jego imię na Cydkjasz. 18. Cydkjasz, gdy objął rządy, miał dwadzieścia jeden lat, a panował w Jeruszałaim jedenaście lat. Zaś imię jego matki to Chamutał, córka Jeremjasza z Libny. 19. A czynił to, co było niegodziwym w oczach WIEKUISTEGO, zupełnie jak czynił Jojakim. 20. Działo się tak na skutek gniewu WIEKUISTEGO przeciw Jeruszałaim i przeciw Judzie, aż je odrzucił sprzed Swojego oblicza. Lecz Cydkjasz zbuntował się przeciwko królowi babilońskiemu.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012